

θὲν πρὸς τὴν ἱεράν Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα Αἰκατερίνης τῆς τροπαιούχου, ὀνόματι δευτέρας, Ἰμπερατορίσσης πασῶν Ῥωσσιῶν. Πετροπόλει, 1772. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ ποιήματος τούτου ἀναφαίνεται ὁ *Λοδουίκος Φραγκῆσκος δελὰ Τιέρτζε*, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν εἰς τὸ τέλος τῆς ἀφιερωτικῆς του ἐπιστολῆς. Ὑπὸ τῆς ψευδωνυμίας ταύτης ἐκάλυψε τ' ὄνομά του ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις. Μετὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ποίημα ἀναγινώσκονται καὶ τὰ δύο ἐφεξῆς ποιήματα, ἐπίσης τυπωθέντα πρὸς τιμὴν τῆς Αὐτοκρατορίσσης Αἰκατερίνης τῆς Β'. καὶ ἐπιγραφόμενα *Ὀυδισσίου τοῦ Διεγερτικῶν τῶν Βασιλέων*. = Ἰωάννου Πλοχῶφ, βουλευτοῦ ἐν τῇ *Ἡγεμονίᾳ τοῦ Χολσιέιν*, περὶ τοῦ παρόντος πολέμου ποιημάτων. Τὰ τρία ποιήματα ταῦτα εἶναι γεγραμμένα εἰς στίχους τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης. Ἐδώρησα καὶ τὸ σπάνιον βιβλίον τούτο εἰς τὴν Δημοσ. Βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν.

(144) — Τραγωδία, ὀνομαζομένη Ἐρωφίλη. Ποίημα τοῦ λογιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου Κυρίου Γεωργίου Χορτάτζη, τοῦ Κρητικοῦ, νεωστὶ μὲν τυπωθεῖσα, διορθωθεῖσα δὲ εἰς τὴν ρωσικὴν τῆς γλώσσης, τὴν Κρητικὴν, μὲ κόπον καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν. Ἐνετίησι, 1772. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ φράσις *νεωστὶ μὲν τυπωθεῖσα* εἶναι ψευδαστάτη. Ἴδε τὸν Ἄριθμὸν 64.

(145) — Σύντομος Ἑρμηνεία περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ ὠφελείας μερικῶν ἐκλεκτῶν καὶ δοκιμασμένων ἰατρικῶν, ὅπου πιστῶς καὶ εὐστόχως συσκευάζονται, καὶ ἐτοιμῶς διαπωλοῦνται εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς ἐν τῇ Σαξονίᾳ Μαγδεμπουργικῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἐν Ἱατροῖς καὶ ἐπιφανεστάτου Κυρίου Δαβὶδ Σαμουὴλ Μαδάϊ, ἀρχιατροῦ καὶ αὐλικοῦ Συμβουλάτορος τοῦ Ἐψηλοτάτου Πρίγκιπος τῆς ἐνορίας Κόθεν καλουμένης, καὶ ἐν τῷ εἰρημένῳ Ὀρφανοτροφείῳ ἱατροῦ ἐξαιρέτου. μὲ τὰ ὅποια ἰατρικὰ, κατὰ τὴν πολλὴν πρᾶξιν καὶ δοκιμὴν, οὐ μόνον αἰ ἐλα-